

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 8 maja 1959 r.

w sprawie zakresu zakładania urządzeń odbiorczych w budynkach objętych powszechną elektryfikacją wsi i osiedli.

Na podstawie art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Dz. U. z 1954 r. Nr 32, poz. 135) zarządza się, co następuje:

§ 1. W objętych planem elektryfikacji rolnictwa państwowych gospodarstwach rolnych, w państwowych ośrodkach maszynowych oraz w gospodarstwach zespołowych spółdzielni produkcyjnych (tzw. spółdzielczych ośrodkach gospodarczych) wykonane zostaną urządzenia odbiorcze w pełnym zakresie, uwzględniającym wszelkie potrzeby gospodarcze tych obiektów, zgodnie z zatwierdzoną przez właściwy organ dokumentacją projektowo-kosztorysową.

§ 2. 1. Powszechna elektryfikacja we wsiach i osiedlach w zakresie wyposażenia budynków w urządzenia elektryczne obejmuje w budynkach stanowiących własność osób będących właścicielami lub użytkownikami gospodarstw rolnych, w zależności od przychodu szacunkowego tych gospodarstw, wykonanie następujących urządzeń:

- 1) według I standardu (przy przychodzie szacunkowym gospodarstwa do 8.360 zł):
 - 2 punkty świetlne w mieszkaniu,
 - 1 gniazdko wtykowe w mieszkaniu
 lub na żądanie uprawnionego:
 - 1 punkt świetlny w mieszkaniu,
 - 1 gniazdko wtykowe w mieszkaniu,
 - 1 punkt świetlny w zabudowaniach gospodarskich;
- 2) według II standardu (przy przychodzie szacunkowym gospodarstwa od 8.361 zł do 15.180 zł):
 - 2 punkty świetlne w mieszkaniu,
 - 1 gniazdko wtykowe w mieszkaniu,
 - 1 punkt świetlny w zabudowaniach gospodarskich;
- 3) według III standardu (przy przychodzie szacunkowym gospodarstwa powyżej 15.180 zł):
 - 3 punkty świetlne w mieszkaniu,
 - 1 gniazdko wtykowe w mieszkaniu,
 - 1 punkt świetlny w zabudowaniach gospodarskich.

2. Elektryfikacja budynków stanowiących osobistą własność członków spółdzielni produkcyjnych obejmuje zakres określony w ust. 1 pkt 1 (standard I).

3. Za przychód szacunkowy w rozumieniu ust. 1 uważa się przychód szacunkowy gospodarstwa rolnego ustalony dla celów wymiaru podatku gruntowego za drugi rok wstecz przed rokiem kalendarzowym przystąpienia do prac elektryfikacyjnych w danej wsi lub osiedlu.

Monitor Polski Nr 72

— 627 —

Foz. 332

6. Objęcie elektryfikacją zagród, o których mowa w ust. 1, nie może spowodować przekroczenia dopuszczalnych spadków napięcia na linii.

7. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio przy elektryfikacji obiektów nierolniczych. Dopuszcza się jednak podwójną normę sieciową dla obiektów państwowych lub też należących do organizacji społeczno-politycznych i spółdzielni produkcyjnych.

8. Nie należy obejmować powszechną elektryfikacją budynków, których stan techniczny nie zapewnia bezpiecznego użytkowania energii elektrycznej. Budynki te powinny być jednak uwzględniane przy obliczaniu przekroju sieci.

§ 5. 1. Urządzenia odbiorcze nie objęte zakresem określonym w § 2 ust. 1 (pozastandardowe) będą wykonywane łącznie z przeprowadzeniem powszechnej elektryfikacji wsi lub osiedla na podstawie wniosków zgłoszonych przez zainteresowane osoby do terytorialnie właściwych przedsiębiorstw

§ 3. 1. W obiektach nierolniczych położonych we wsiach i osiedlach objętych planem elektryfikacji rolnictwa wykonane zostaną urządzenia elektryczne zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 395 z dnia 4 października 1951 r. w sprawie elektryfikowania obiektów nierolniczych w ramach elektryfikacji wsi i osiedli (Biuletyn PKPG z 1951 r. Nr 29, poz. 296 i z 1952 r. Nr 25, poz. 117).

2. W budynkach nie objętych przepisami ust. 1 oraz § 2 wykonane zostaną urządzenia elektryczne takiego standardu spośród wymienionych w § 2 ust. 1, jaki przysługuje grupie przychodowości, do której właściciel budynku został zaliczony na podstawie zasad ustalonych uchwałą nr 680 Rady Ministrów z dnia 26 października 1954 r. w sprawie opłat elektryfikacyjnych pobieranych przy powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Monitor Polski z 1954 r. Nr 104, poz. 1341, z 1956 r. Nr 14, poz. 220 i z 1957 r. Nr 39, poz. 250).

§ 4. 1. We wsi lub osiedlu objętym powszechną elektryfikacją poszczególne zagrody, odosobnione od skupionych części wsi, podlegają elektryfikacji, jeżeli odległość tych zagród od głównych linii niskiego napięcia nie przekracza:

- przy 1 lub 2 zagrodach — 200 m, nie licząc przyłącza,
- przy 3 zagrodach — 300 m, nie licząc przyłącza,
- przy 4 zagrodach — 400 m, nie licząc przyłącza,
- przy 5 zagrodach — 500 m, nie licząc przyłącza

a przy większej liczbie zagród — odległości 500 m, nie licząc przyłącza, powiększonej o 40 m przy każdej następnej zagrodzie.

2. Linia jednego obwodu sieci trójfazowej niskiego napięcia od stacji transformatorowej nie powinna być dłuższa niż 1.200 m.

3. W przypadkach uzasadnionych warunkami techniczno-ekonomicznymi można odstąpić od zasady określonej w ust. 2 za zgodą zespołu oceny projektów inwestycyjnych.

4. Za zagrodę uważa się budynek (jego część) lub grupę budynków (ich części) stanowiących całość gospodarczą.

5. Za przyłącze uważa się przelot od słupa linii napowietrznej do izolatorów na stojaku lub na ścianie budynku o długości w zasadzie nie większej niż 35 m, a w przypadku sieci kablowej — odcinek kabla przyłączeniowego o długości w zasadzie nie większej niż 10 m.

elektryfikacji rolnictwa. Wnioski te powinny być zgłoszone w ciągu 2 tygodni po ogłoszeniu przez przewodniczącego prezydium powiatowej rady narodowej zarządzenia o elektryfikacji danej wsi lub osiedla.

2. Osoby zgłaszające wnioski o wykonanie pozastandardowych urządzeń odbiorczych obowiązane są wpłacić przed rozpoczęciem robót w danej wsi lub osiedlu w sposób wskazany przez terenowo właściwe przedsiębiorstwo elektryfikacji rolnictwa pełną należność za te urządzenia, ustaloną według obowiązujących cenników.

3. Prawo zgłoszenia wniosków o wykonanie pozastandardowych urządzeń odbiorczych przysługuje również najemcom pomieszczeń mieszkalnych.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w z. M. Jagielski